

hørende Ret. Dernæst skal de ikke gælde for Danmarks Købstæder; men udenfor Danmarks Købstæder findes kun Land, og i Landjurisdiktionerne er det den ene Person, der stævner den anden direkte. Tilbage bliver Forligskommissionerne, og tilbage bliver Tyendemæglerne, det ved vi nok, men hvad Stævningerne angaar, er det saaledes, som jeg har sagt. Derfor maa vi bearbejde den Statistik noget og kan vist ganske se bort fra den. Det er de Herrer Landboere, som har Interesse i dette Lovforslag. Jeg tror ikke, nogen københavnsk Sagsfører vil benytte Loven i nogen nævneværdig Grad, eftersom vor største Praksis ligger indenfor Københavns Amt, der paa Forhaand er holdt udenfor Loven.

Saa talte den højtærede Justitsminister om, hvordan det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) havde blottet sig forskrækkeligt ved at sige, at trods den Attest, der var givet af Postvæsenet, kunde der alligevel ligge en Konfirmationssang inde i Konvolutten i Stedet for en Stævning. Jeg vil vende det om og sige, at trods det, at det er et Bud oppe fra den kgl. Landsoversamt Hof- og Stadsret i København, der kommer paa Posthuset med Brevet, kan der ligge i det lige akkurat, hvad det skal være, naar der bare staar Ordet „Genpart“ oppe i Hjørnet. Thi deroppe konfererer de heller ikke Indholdet af de forskellige Eksemplarer, de sætter et Segl paa Hovedstævningen, og saa tager de det andet ad acta og lægger det i en Konvolut, og saa haaber man, at det nok er rigtigt. Naar den højtærede Justitsminister er saa optaget af det landsfarlige i Mindretallets Bestræbelser og det ene forsvarlige i hans eget Forslag, hvorfor har den højtærede Justitsminister saa ikke selv eller gennem sine Venner i Regeringspartiet, særlig den højtærede Ordfører, stillet et Forslag om Kollationering, om, at Retskontorerne skulde vilpligtes at forsikre sig om, at det Dokument som blev sendt ud, ogsaa var enslydende med den Stævning, Retten skulde dømme efter. Hvis det var sket, havde der — den Indvending vejer noget — været mere Sikkerhed i den ene end i den anden Retning; nu er det ganske nøjagtig Hip som Hap. Og hvad det angaar, at en Stævning er saadant et vigtigt Dokument, vil jeg dog sige, at det er ogsaa en Sag af megen

Vigtighed, hvis jeg ejer 500 Kr., og jeg aldrig har ejet saa mange Penge før, og jeg aldrig i mit Liv kommer til at eje saa mange Penge, og jeg gaar til Posthuset og sender dem et Sted hen, og de bliver talt og lagt i en Konvolut, og jeg saa faar et Postbevis for, at jeg har sendt dem til Adressaten, N. N. i den eller den By; saa har jeg Postvæsenets Erklæring, og den er god for mig ved Retten overalt, hvor jeg kommer, og paa den kan jeg godt vinde min Sag. Den Postekspedient, som giver mig Erklæring om hele mit Velfærd, om alt, hvad jeg ejer og har, kan ogsaa give en Erklæring om, at denne Stævning Nr. 476 er af mig indleveret i saa og saa mange Eksemplarer; det gaar udmærket. Og saa er vi endda saa spendable i denne Spareperiode — ja selve den ærede Formand for Sparekommissionen er med dertil —, at vi giver Posthuset 5 Øre ekstra.

Justitsministeren (Bilow): Jeg synes, Diskussionen gaar lidt for meget bort fra det juridiske og lidt mere ud i det humoristiske, naar det ærede Medlem kommer med den Slags Eksempler som det, han nu fremførte. Det ærede Medlem skal saamænd ikke være bange; det danske Postvæsen er godt nok for 500 Kr. Men noget ganske andet drejer det sig om, hvis det ærede Medlem eller en anden Mand — jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem vil være meget omhyggelig med alle sine Ekspeditioner — skal stævne en Person og have ham dømt; møder indstævnte ikke til den paagældende Retsdag, saa skal Dommeren dømme ham alene paa Grundlag af Citantens Udtalelse: Jeg har sendt ham et anbefalet Brev, her er Kvitteringen derfor.

Det ærede Medlem sagde, at de Tal, som jeg opgav, kunde vi ikke lægge megen Vægt paa. Det ærede Medlem indrømmer jo, at ved Indkaldelse til Forligskommissionerne er den af mig foreslaaede Fremgangsmaade den simpleste, og det ærede Medlem ved, at enhver Retssag skal begynde med Forligsmægling, bortset fra dem, der behandles ved Ekstraret, og det ærede Medlem ved, at disse Tal har godtgjort, at langt den overvejende Del af Sagerne forliges; kun en lille Procentdel kommer for Domstolene.